

Soud patentní rozhoduje o odvolání na základě skutečností a důkazův úřadu patentnímu předložených, nižádných dalších důkazů neprováděje (§ 89 odst. 1 a § 91 odst. 2 zák. pat.).

Rozhodnutí svá vydává z pravidla ve věci samé ve formě rozsudku jménem císaře. Jen tenkrát, shledá-li se, že úřad patentní porušil podstatné formy řízení, jichž opomenutí překazilo, aby zákonné rozhodnutí bylo vydáno, nerozhodne patentní soud ve věci samé, nýbrž poukáže úřad patentní, aby spornou záležitost ještě jednou rozebral a rozhodl (§ 89 odst. 2 zák. pat.).

Rozhodnutí svá vynáší soud patentní většinou hlasů; při rovnosti hlasů rozhoduje předseda (§ 92 zák. pat.).

Rozsudky podepisuje předseda a zapisovatel, ostatní vyřízení nesou označení »c. k. soud patentní« a podpis stálého referenta (§ 11 min. n.).

Rozhodnutí soudu patentního provádí, pokud dotýkají se působnosti patentního úřadu a v zákoně patentním výslovně žádost účastníka předepsána není, ex officio úřad patentní. Jinak zůstaveno jest účastníkům, aby u soudu nebo vůbec u příslušného úřadu za exekuci žádali (§ 13 min. n.).

Soud pozůstalostní viz Příslušnost soudní a Řízení pozůstalostní.

Soud realní viz Příslušnost soudní.

Soud rozepře hlavní viz Příslušnost soudní.

Soud říšský.

I. Pojem a význam.

Rakouský říšský soud má podstatně jiné postavení než německý soud říšský. Německá ústava soudní nezavedla pro spory kompetenční zvláštní právní ústav, nýbrž ustanovuje spíše § 17 něm. ústavy soudní, že o sporech kompetenčních rozhodují zvláštní kompetenční soudy sborové, jejichž zřízení přenechává se zákonodárstvím zemským. Německý soud říšský se sídlem v Lipsku dbá co soud nejvyšší spíše o zachování jednoty práva v říši německé; je první stolicí co úřad trestní pro případy velezrády a zemězrády, pokud zločiny tyto směřují proti císaři neb říši; německý soud říšský je tu soudem vyšetřujícím i zároveň nalézajícím; je dále soudem revisním pro všechny rozsudky soudů porotních, jakož i pro rozsudky komor trestních, jež vynesly tyto co sborové soudy I. stolice a pro něž nejsou soudy revisními vrchní zemské soudy; rozhodují konečně ve třetí stolici ve věcech občansko-právních o revisích proti konečným rozsudkům vrchních zemských soudů podaných. Rakouský soud říšský má s německým jen jméno společné, jeho příslušnost a obor působnosti je však podstatně různým. Ústav říšského soudu opakuje se v dějinách rakouské ústavy často. Již rak. říšský sněm z r. 1849 projednával osnovu zákona, jenž měl za účel zřídití nejvyšší soud říšský a tento měl býti příslušným pro žaloby pro porušení práv ústavních, dále pro sesazování nebo přesazování soudcovských orgánů a rozhodovati ve všech sporech jednotlivých zemí korunních mezi sebou a s vládou; mimo to měl říšský soud rozhodovati též o obžalobách ministerských. Ovšem zůstalo jen při této osnově. Říšská ústava z 4. března 1849 pojala rovněž do státních základních zákonů zavedení nejvyššího soudu říšského, jehož kompetence byla skoro táž, jak shora uvedeno. Avšak ani tento říšský soud v život nevstoupil. Státním základním zákonem ze dne 21. prosince 1867 č. 143 ř. z. byl říšský soud skutečně zřízen a aktivován. Zák. ze dne 18. dubna 1869 č. 44 ř. z. upravuje organizaci